

CLUB DE LECTURA

**CURS
2015/16**

OSCAR WILDE

Un marit ideal

Dimecres, 11 de maig
a 2/4 de 8 del vespre
amb la participació de
TEQUATRE

Coordina: Magda Bosch i Rocamora

BIBLIOTECA FAGES DE CLIMENT

FIGUERES

Oscar Wilde

(Dublín, 16 d'octubre de 1854 - París, 30 de novembre de 1900)

va ser un escriptor i dramaturg irlandès, el nom del qual era Oscar Fingal O'Flahertie Wills Wilde. Va tenir greus problemes legals a causa de la seva homosexualitat, que el van dur a la presó durant una temporada.

Destaca per les seves obres, sobretot en teatre, on retrata la veritable cara de la societat noble de la seva època. Demostra en cadascuna de les seves obres ser un gran coneixedor del comportament i pensament humà, i en les seves millors obres, fa ús de l'humor més anglès i més pur per descriure el món tal com ell el veia.

Era el fill petit del matrimoni i va fer els estudis en la *Portora Royal School* d'Euniskillen, continuant-los a Dublín, en el *Trinity College*, entre el 1873 i 1874, i en el *Magdalen College* d'Oxford, des del 1874 fins al 1878, on es distingí pel seu gran aprofitament, aconseguint l'últim any el premi Newdigate per un poema sobre Ravena, que fou el resultat d'un viatge que realitzà el 1877 per Itàlia i Grècia. Durant la seva estada a Oxford se sentí molt influït per les ensenyances de John Ruskin.

Després començà la publicació en diaris i revistes de cert nombre de poemes, dels quals alguns foren reunits en un volum el 1881 i publicats amb el títol de *Poems by Oscar Wilde*; una nova edició d'aquests aparegué a Nova York l'any següent. Aquest mateix any emprengué una *tournee* de conferències per l'Amèrica del Nord, en les quals desenvolupà la seva teoria d'*Aesthetic Philosophy*. Per aquesta mateixa època es representà en un teatre de Nova York el seu drama *Vera*; entre els anys 1883-1884 desenvolupà un cicle de conferències a Anglaterra; i el 1884, va contraure matrimoni amb Constanza Lloyd, de la qual tingué dos fills.

Així doncs, es considerava la labor d'Oscar Wilde especialment com la d'un autor dramàtic, estimant-se només com agradables passatemps les narracions, novel·les, contes i poemes. El 1893 va escriure en francès el drama en un acte *Salomé*, que fou representada l'any següent per Sarah Bernhardt i traduïda a l'anglès per Alfred Douglas. El 1894 publicà *The Sphinx*, poema compost segons el model d'*In memoriam* de Tennyson.

Wilde fou un escriptor original i brillant, un artista consagrat a l'art per l'art i dotat d'extraordinari refinament, gran vivesa d'enginy i un culte de la bellesa. Alguns comentadors de criteri mesquí atribueixen part del seu èxit a la mateixa anormalitat de la seva vida i a l'atmosfera creada al voltant d'ell pel ressonant procés dels seus desordres. Contra aquests, s'alça el criteri de la majoria. Un dels seus crítics escriu:

« L'èxit d'Oscar Wilde es deu tan sols a una raó: que es tracta d'un dels més fins escriptors de les lletres contemporànies, dotat d'altres qualitats, talent, gràcia, originalitat, agudeses, esperit crític, exquisidesa d'estil que fan immortal el nom d'un vertader creador de l'art. La seva obra, impregnada d'un ample valor d'universalitat, és amable i comprensible per als públics de totes les latituds, sense reduir-se, com ocorre a molts dels seus coetanis anglesos, a una sensibilitat racial de difícil exportació i comprensió exòtica. Si el públic va fer quelcom per Wilde i més que el públic els editors i la crítica, ha estat reparar la injustícia comesa amb ell per Anglaterra, restaurant, inclús en la mateixa terra britànica, gràcies, sobretot, al grup serè i generós que capitanejava l'admirable mister **Robert Ross**, la memòria d'un home víctima de la societat i imposant el respecte i encès l'amor a una obra per tants conceptes important. (Extret de la wikipèdia)

UN MARIT IDEAL

d'Oscar Wilde amb TEQUATRE

Intèrprets

Jaume Pujadas, Mª Àngels Galí, Sílvia Cotta, Ricard Catalan, Carme Magester i Cristina Carbonell.

Direcció

Àngels Barrientos.

Dies: 15 i 16 d'abril a les 9 del vespre / 17 d'abril a les 6 de la tarda

Durada: 1 hora i 40 minuts

Venda d'entrades a la taquilla del Teatre Municipal El Jardí i a

www.figueraescena.com . i al Casino Menestral Figuerenc pels socis de l'entitat.

Mireu la web de TEQUATRE!

http://tequatre.entitatsfigueres.cat/Home/_H4QS29qxa70IOdx3J1hYjc2ugqCxDH1-rEJnqjmmM16WAFky9FA2Uw

Jordi Sala Lleal

Visat núm. 9
(abril 2010)

per Maria Bosom

Jordi Sala Lleal (1967) s'ha dedicat plenament al món del teatre i la literatura des de múltiples vessants: com a professor, escriptor, dramaturg, traductor i director. És doctor en filologia catalana i professor titular de teoria de la literatura a la

Universitat de Girona, on imparteix diverses assignatures sobre teoria i història del teatre. També és professor en cursos de doctorat a la UdG.

A més de la seva tasca docent, ha escrit els llibres d'assaig *L'estètica de Josep Carner* (Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 2000) i *Literatura, crítica, interpretació* (Universitat de Girona, 2000). Ha editat el llibre *Deu lliçons sobre teatre: text i representació* (Universitat de Girona, 2000), i ha escrit diversos articles sobre teoria literària, literatura catalana, teoria del teatre i teatre català del segle XX per a diverses revistes. Actualment, la seva línia d'investigació principal la constitueixen les adaptacions cinematogràfiques de les obres de Shakespeare. És també autor d'un llibre de poemes (*La sang dels homes*, Quaderns Crema, 1991) i de diverses traduccions de poesia i de literatura juvenil.

Com a dramaturg, Jordi Sala ha escrit, estrenat i publicat obres com ara *Quan arriba el migdia* (Premi Nacional Ignasi Iglésias 1994), *Variacions sobre el sentit de la vida* (2001), *Despulla't, germana* (2007), *La ciutat es desperta radiant* (Premi Josep Ametller de Blanes 2005), *Puzle* (Premi Ciutat de Sagunt de Teatre 2006) i *Interior amb intrusa*. Moltes d'aquestes obres les ha dirigit ell mateix. És fundador, juntament amb Francesca Bartrina, de la companyia Didascàlia, amb la qual ha estrenat algunes de les seves obres.

Jordi Sala ha realitzat una important tasca com a traductor teatral. Algunes de les seves traduccions de teatre són ***Un marit ideal* (Premi Nacional Josep M. de Sagarra 1996 per a traduccions teatrals en llengua catalana)**, *Vagines* d'Eve Ensler (1999) i *La mare sempre em deia: No* de Charlotte Keatley (2000), les dues últimes traduïdes conjuntament amb Francesca Bartrina.